

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Luciji Miše, u pravnoj stvari tužitelja Jakova Juke iz Kloštar Ivanića, Vukovarska 15r, OIB: 40049406918, zastupanog po punomoćnicima Vesni Pavličević i Domagoju Mladiček, odvjetnicima iz Zagreba, protiv tuženika VIADUKT d.d. u stečaju iz Zagreba, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096, zastupanog po stečajnom upravitelju Miloradu Zajkovski iz Zaprešića, Ivana Vencla 32, OIB: 59768013642, koji je zastupan po punomoćniku Dražanu Crnkoviću, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Dražan Crnković & Alen Pešušić u Zagrebu, radi utvrđenja postojanja tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 9. rujna 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 29. rujna 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I./ Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja Jakova Juke iz Kloštar Ivanića, Vukovarska 15r, OIB: 40049406918, prema tuženiku VIADUKT d.d. u stečaju, Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096, za iznos od 9.516,08 EUR, kao tražbina prvog višeg isplatnog reda.

II./ Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 3.476,12 EUR sa zateznom kamatom koja teče od 29. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III./ Odbija se zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je Djelomičnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018. u stečajnom postupku nad dužnikom, ovdje tuženikom VIADUKT d.d. u stečaju, Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096, osporena ovdje tužitelju kao stečajnom vjerovniku tražbina višeg isplatnog reda za koju ne postoji ovršna isprava u ukupnom iznosu od 145.487,44 kn te je ujedno

tužitelj kao stečajni vjerovnik upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osporene tražbine. Tužitelj na Djelomično rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018. nije uložio žalbu, već je radi utvrđenja osporene tražbine kao tražbine prvog višeg isplatnog reda u ostavljenom zakonskom roku podnio tužbu. Tužitelj navodi da je bio u radnom odnosu na neodređeno vrijeme kod tuženika kao poslodavca. Tužitelj ujedno ističe da su svi ugovori o radu, kao i drugi eventualni ugovori o međusobnim pravima i obvezama koji nisu navedeni ili priloženi uz tužbu poznati tuženiku te stoga tuženik kao poslodavac raspolaže svim podacima potrebnim za utvrđivanje prava i obveza koje tužitelju kao radniku pripadaju po osnovi radnog odnosa kod tuženika kao poslodavca. Tužitelj dalje navodi da je prijavio tražbinu u stečajnom postupku nad tuženikom (St-1181/2017) u ukupnom iznosu od 244.205,78 kn, i to po osnovi:

a) neisplaćene razlike bruto plaće nastale uslijed jednostranog umanjenja dospjele plaće tužitelju za razdoblje od ožujka 2011. godine do svibnja 2017. godine, uvećano za iznos zakonske zatezne kamate na svaki dospjeli, a neisplaćeni dio razlike bruto plaće računajući od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa neisplaćenog dijela razlike bruto plaće pa do dana otvaranja stečajnog postupka, u iznosima kako su obračunati i navedeni u tablici koja je priložena uz tužbu i iz koje tablice proizlazi sveukupni iznos bruto + kamate u visini od 149.424,81 kn.

b) neisplaćene otpremnine u iznosu od 57.424,77 kn, što sukladno odredbi stavka 1. članka 85. Pravilnika o radu tuženika, predstavlja iznos od jedne trećine prosječne mjesečne plaće koja pripada tužitelju za posljednja tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu za svaku navršenu godinu rada kod tuženika kao poslodavca.

Tužitelj ističe da je Djelomičnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-1181/17 od 10.1.2018., u stečajnom postupku nad dužnikom, ovdje tuženikom VIADUKT d.d. u stečaju, Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096, tužitelju utvrđena tražbina prvog višeg isplatnog reda za iznos od 98.718,34 kn (bruto), dok je Djelomičnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-1181/17 od 26.2.2018., tužitelju osporena kao tražbina prvog višeg isplatnog reda za koju ne postoji ovršna isprava, tražbina u iznosu od 145.487,44 kn. Tužitelj ističe da u Obrazloženju Djelomičnog rješenja poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018., stečajni upravitelj kao razloge osporavanja tražbine prvog višeg isplatnog reda za koju ne postoji ovršna isprava tražbina u iznosu od 145.487,44 kn, navodi zastaru za umanjenje plaće za 2011. godinu i 1. do 8. mjesec 2012. godine te otklanja tužitelju pravo na otpremninu zbog otkaza (ožujak 2017.). Tužitelj ističe da su razlozi osporavanja tražbine u spomenutom Djelomičnom rješenju od 26.2.2018. paušalno navedeni te da iz takvog obrazloženja nije moguće na siguran i nedvojben način utvrditi dio koje se osporene tražbine odnosi na navodnu zastaru, a dio koje se osporene tražbine odnosi na otpremninu. Tužitelj ističe da je do trenutka otvaranja stečajnog postupka po osnovi radnog odnosa kod tuženika, ostvario prema tuženiku dospjelo potraživanje po osnovi neisplaćene razlike bruto plaće nastale uslijed jednostranog umanjenja dospjele plaće tužitelju za razdoblje od srpnja 2011. godine do veljače 2017. godine. Tužitelj ističe da je takvim jednostranim umanjenjem dospjele plaće tuženik manje isplatio tužitelju iznos od 119.319,37 kn (bruto). Navodi da je na spomenutu razliku neisplaćenog dijela bruto plaće, tuženik u obvezi platiti tužitelju zakonske zatezne kamate koje na dan otvaranja stečajnog postupka iznose 30.105,44 kn, tako da ukupno dospjelo potraživanje tužitelja prema tuženiku po osnovi neisplaćene razlike bruto plaće s uvećanjem za 25% na razliku neisplaćenog dijela bruto plaće iznosi 186.781,01 kn. S obzirom na neobrazložene razloge osporavanja tražbine tužitelja prema tuženiku od strane stečajnog upravitelja iz Djelomičnog rješenja poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018., kako po osnovi samog potraživanja, tako i u odnosu na pripadajući dio (iznos) potraživanja za koje stečajni upravitelj smatra da tužitelj nema pravo potraživati od tuženika, tužitelj ističe kako je u ovome parničnom postupku nužno utvrditi koliko iznosi razlika neisplaćenog dijela bruto plaće za cijelo razdoblje (od srpnja 2011. do veljače 2017.), za koje je tužitelju uslijed

jednostranog umanjenja plaće od strane tuženika ta bruto plaća bila isplaćivana u umanjenom iznosu, a sve kako bi se potpuno i pravilno utvrdilo postoji li i koliko iznosi ta razlika između isplaćene i neisplaćene bruto plaće tužitelja u odnosu na osporeno potraživanje u visini od 145.487,44 kn. Tužitelj ističe da iz Obrazloženja Djelomičnog rješenja poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018. proizlazi kako je tuženik osporio tužitelju pravo na otpremninu u, pretpostavlja se, prijavljenom iznosu od 57.424,77 kn. Tužitelj je kod tuženika bio u neprekidnom radnom odnosu u razdoblju dužem od dvije godine, čime je sukladno Zakonu o radu te odredbama članka 84. i 85. Pravilnika o radu tuženika (listopad 2014.), stekao pravo na otpremninu. Tužitelj smatra da on temeljem spomenute odredbe članka 85. Pravilnika o radu, ima pravo na otpremninu u iznosu od jedne trećine prosječne mjesečne plaće, koju je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu, za svaku navršenu godinu rada kod poslodavca, ovdje tuženika, dok ukupan iznos otpremnine ne može biti veći od šest prosječnih mjesečnih plaća koje je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu. Tužitelj stoga, slijedom navedenog, ostvaruje pravo na otpremninu u iznosu od 57.424,77 kn, što sukladno odredbi stavka 2. članka 85. Pravilnika o radu, predstavlja iznos od jedne trećine prosječne mjesečne plaće koja pripada tužitelju za posljednja tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu za svaku navršenu godinu rada kod tuženika kao poslodavca. Tužitelj ujedno ističe kako je Zakonom o osiguranju radničkih tražbina („Narodne novine“ broj: 70/2017), radniku pored prava na isplatu neisplaćene plaće odnosno naknade plaće u visini do iznosa minimalne plaće za svaki mjesec zaštićenog razdoblja, osigurano i pravo na otpremninu pod uvjetima utvrđenim zakonom, u visini polovice otpremnine utvrđene u stečajnom postupku, a najviše do polovice iznosa zakonom propisane otpremnine. Navodi da se zaštićenim razdobljem, sukladno odredbama spomenutog Zakona, smatra razdoblje za koje se provodi zaštita i osiguranje prava radnika u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad poslodavcem, a predstavlja razdoblje posljednja tri mjeseca prije otvaranja stečajnog postupka nad poslodavcem, odnosno posljednja tri mjeseca prije prestanka radnog odnosa ako je isti prestao unutar šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj ističe da je smisao ove odredbe upravo zaštititi barem djelomično prava koja radniku pripadaju iz radnog odnosa kod poslodavca, a za slučaj da je radniku radni odnos prestao i prije otvaranja stečajnog postupka. Dakle, prestanak radnog odnosa koji je uzrokovan od strane poslodavca neisplatom ili neredovitom isplatom plaće, ne može se prilikom ostvarivanja prava koja radniku pripadaju iz radnog odnosa, smatrati prestankom radnog odnosa koji je uzrokovan krivnjom radnika, zbog koje radnik ne bi mogao ostvarivati prava koja mu iz radnog odnosa kod bivšeg poslodavca pripadaju, kao u konkretnom slučaju pravo na otpremninu. Slijedom navedenog, tužitelj ističe kako je stečajni upravitelj tužitelju neosnovano osporio pravo na otpremninu, ne navodeći pritom da li je prijava tražbine u odnosu na otpremninu osporena u cijelosti ili u dijelu. Slijedom navedenog, konačnim tužbenim zahtjevom tužitelj predlaže da sud utvrdi da je osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 9.516,08 EUR kao tražbina prvog višeg isplatnog reda, a koji iznos predstavlja razliku neisplaćene bruto plaće tužitelja za razdoblje od 1.9.2012. do 31.1.2017. i koji iznos je dobiven zbrojem ukupne bruto plaće od 72.529,30 kn uvećane za kamate na spomenutu razliku od 17.094,37 kn, što sukladno dopunskom nalazu i mišljenju vještaka od 18.5.2021. ukupno iznosi 89.623,67 kn, umanjeno za 25% na posebne uvjete rada (ročište od 14.2.2023. i 18.10.2023.), uz naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom koja teče od presuđenja do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe prigovor prekluzije roka za podnošenje tužbe. Tuženik osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare. Tuženik ističe kako sukladno čl. 139. Zakona o radu tražbine iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina, a s obzirom da tužitelj potražuje iznose neisplaćenih plaća za period od srpnja 2011. do veljače 2017., to tuženik smatra da je za dio potraživanja koje se odnosi na razdoblje od 2011. do 2012., nastupila zastara. Tuženik

smatra da je stoga stečajni upravitelj osnovano osporio tražbinu. Nadalje, navodi da je tužitelj u stečajnom postupku prijavio tražbinu s osnova otpremnine u iznosu od 57.424,77 kn te je stečajni upravitelj tuženika u cijelosti osporio tražbinu s osnove otpremnine, i to stoga što je tužitelj tuženiku dana 20.3.2017. izvanredno otkazao ugovor o radu. S obzirom da je u konkretnom slučaju upravo tužitelj tuženiku otkazao ugovor o radu, to tuženik smatra da tužitelj prilikom podnošenja prijave tražbine u stečajnom postupku nije imao pravo tražiti tražbinu s osnove otpremnine u iznosu od 57.424,77 kn. Tuženik ističe kako otpremnina pripada radniku samo u situaciji kada je njemu dat otkaz od strane poslodavca (čl. 126. Zakona o radu), a ne i u obrnutoj situaciji kao što je ova konkretna. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška tuženiku sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu te proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Lidiji Tkalec Gradinšćak iz društva Vještak Tkalec d.o.o.

4. Sud je u ovoj pravnoj stvari donio prvostupanjsku presudu poslovni broj Pr-103/2019-64 od 28.2.2024., kojom je odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti, a koja presuda je ukinuta rješenjem Županijskog suda u Puli poslovni broj: Gž R-27/2025-2 od 25.7.2025. i predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje s uputom da sud utvrdi pripada li tužitelju pravo na isplatu neisplaćene razlike bruto plaće za razdoblje od 1.9.2012. od 31.1.2017.

5. Na temelju provedenog dokaznog postupka, te brižljive i savjesne ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno, a sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, - dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Među strankama nije sporno da je tužitelj bivši radnik tuženika, da je nad tuženikom rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: St-1181/2017 od 2.10.2017. otvoren stečajni postupak, da je tužitelj u stečajnom postupku nad tuženikom kao dužnikom, poslovni broj: St-1181/2017, prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 244.205,78 kn, i to po osnovi neisplaćene razlike bruto plaće za razdoblje od srpnja 2011. do veljače 2017. sa zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog iznosa neisplaćenog dijela razlike bruto plaće, pa do dana otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 186.781,01 kn te po drugoj osnovi, a to je neisplaćena otpremnina u iznosu od 57.424,77 kn, da je Djelomičnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: St-1181/17 od 10.1.2018. u stečajnom postupku nad tuženikom kao dužnikom, tužitelju utvrđena tražbina prvog višeg isplatnog reda za iznos od 98.718,34 kn, a da je Djelomičnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018. u stečajnom postupku nad tuženikom kao dužnikom, tužitelju osporena kao tražbina prvog višeg isplatnog reda za koju ne postoji ovršna isprava, tražbina u iznosu od 145.487,44 kn, da je tužitelj kao stečajni vjerovnik djelomično osporene tražbine upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osporene tražbine u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, da je tužitelj dana 14.03.2018. podnio predmetnu tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine u stečaju kao tražbine prvog višeg isplatnog reda, te da je tužitelju prestao radni odnos kod tuženika izvanrednim otkazom ugovora o radu u ožujku 2017., a koji je tužitelj dao tuženiku zbog neisplata plaća pa da je došlo do prestanka ugovora o radu s tim datumom.

7. Među strankama su sporni pravni osnov i visina tužbenog zahtjeva, je li nastupila prekluzija roka za podnošenje tužbe te je li nastupila zastara.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja da sud utvrdi osnovanom njegovu tražbinu prvog višeg isplatnog reda po osnovi neisplaćene razlike bruto plaće nastale zbog jednostranog umanjenja plaće tužitelju za razdoblje od rujna 2011. godine do 31.1.2017. godine, a koja tražbina je tužitelju osporena u stečajnom postupku nad tuženikom.

9. Odredbom čl. 266 st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj: 71/15, dalje: SZ) propisano je da će sud, ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Odredbom čl. 267. st. 1. SZ-a propisano je da će se, ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, smatrat da je odustala od prava na vođenje parnice.

10. U odnosu na istaknuti prigovor prekluzije roka za podnošenje predmetne tužbe, sud navodi da spisu ne prileži dokaz kada je postalo pravomoćno Djelomično rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1181/17 od 26.2.2018. kojim je tužitelj upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osporene tražbine u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja odnosno primitka drugostupanjske odluke. Međutim, kako tužitelj u tužbi navodi da protiv istog nije podnio žalbu, a u uputi o pravnom lijeku je naveden rok za žalbu od 8 dana, to ovaj sud smatra da je navedeno rješenje postalo pravomoćno najranije 7.3.2018. Kako je tužitelj kao stečajni vjerovnik upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osporene tražbine u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja odnosno primitka drugostupanjske odluke, to je tužitelj mogao podnijeti tužbu najkasnije 15.3.2018. Budući da je tužitelj podnio tužbu dana 14.3.2018., to je tužitelj pravodobno, u zakonskom roku, podnio tužbu pa je tuženikov prigovor prekluzije neosnovan.

11. Sud je uvidom u obrazloženje Djelomičnog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018., utvrdio da su kao razlozi osporavanja tražbine tužitelja od strane stečajnog upravitelja tuženika u iznosu od 145.487,44 kn, navedeni zastara za umanjene plaće za 2011. godinu i za razdoblje od 1. do 8. mjeseca 2012. godine te da je tužitelju otklonjeno pravo na otpremninu zbog tužiteljevog otkaza iz ožujka 2017. (tužitelj konačnim tužbenim zahtjevom ne potražuje otpremninu).

12. Odredbom čl. 266. st. 1. SZ-a propisano da će stečajni sudac, u slučaju ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, uputiti vjerovnika na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Istim člankom u st. 3. propisano je da, ako su osporene tražbine radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika, da se parnica radi utvrđivanja osporene tražbine vodi prema općim odredbama u postupku pred sudovima te posebnim odredbama za parnice u radnim sporovima. Tužitelj je pravodobno pokrenuo parnicu u skladu s čl. 267. st. 1. SZ-a radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine osnova neisplaćene razlike plaća kao tražbine prvog višeg isplatnog reda u skladu s Djelomičnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018. Sud također ima u vidu odredbu čl. 270. SZ-a kojom je propisano da se u parnici utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Slijedom navedenog, u predmetnom radnom sporu, tj. u postupku na koji je tužitelj upućen Djelomičnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: St-1181/17 od 26.2.2018., tužitelj je ovlašten utvrđivati tražbinu u iznosu i u granicama razloga zbog kojih mu je prijavljena tražbina u stečajnom postupku bila osporena. Budući da je sam obračun osporenog dijela tražbine sporan, valjalo je isti utvrditi financijskim vještačenjem.

13. Radi obračuna i utvrđenja visine tužbenog zahtjeva s osnova razlike plaća sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Lidiji Tkalec Gradinšćak iz društva Vještak Tkalec d.o.o.

14. Iz nalaza i mišljenja te dopune nalaza i mišljenja vještaka od 18.5.2021. proizlazi da je razlika između ugovorene plaće tužitelja (preračunate u bruto plaću) i ostvarene bruto plaće tužitelja za razdoblje od 1.9.2012. do 31.1.2017. u varijanti ako je dodatak za posebne uvjete rada od 25% potrebno obračunati na bruto plaću, da razlika iznosi ukupno bruto 72.529,30 kn, a kamata utvrđena na razlike bruto plaće u ovoj varijanti iznosi ukupno 17.094,37 kn. Vještakinja je detaljan prikaz obračuna razlika plaća i kamata dala u Tablicama uz dopunu nalaza i mišljenja.

15. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje te dopunu stalne sudske vještakinje s obzirom da je isti sačinjen po stručnoj osobi nakon izvršenog uvida u relevantnu dokumentaciju, te je valjano obrazložen, a stranke nisu imale primjedbi na izračun.

16. Tužitelj je prema toj dopuni nalaza i mišljenja konačno postavio tužbeni zahtjev na način da potražuje iznos od 71.698,94 kn/9.516,08 EUR kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, a koji iznos predstavlja razliku neisplaćene bruto plaće tužitelja u razdoblju od 1.9.2012. do 31.1.2017. i koji iznos je dobio zbrajanjem ukupne bruto plaće od 72.529,30 kn uvećane za kamate na tu razliku u iznosu od 17.094,37 kn, što iznosi 89.623,67 kn te umanjeno za 25% na posebne uvjete pa konačno potražuje 71.698,94 kn.

17. Prema tome, tužitelj je tužbeni zahtjev postavio uvažavajući prigovor zastare koji je tuženik podnio i koji sud smatra osnovanim s obzirom na zastarni rok od 5 godina temeljem čl. 139. ZR-a, kao što je odustao i od zahtjeva za isplatom 25% dodatka za posebne uvjete i od otpremnine.

18. S obzirom na prethodno navedeno, sud se nije posebno osvrtao na mišljenje u nalazu i mišljenju od 5.6.2020., koje se odnosi na razdoblje isplate plaća i otpremninu koje tužitelj ne potražuje. Također, prigovor tuženika o pravu na dodatak za posebne uvjete rada je izlišan, imajući u vidu da ga tužitelj niti ne potražuje, a u odnosu na prigovor korištenja dopune nalaza i mišljenja jer da se radi o novim činjenicama i dokazima, valja istaknuti da je drugostupanjski sud otklonio taj prigovor navodeći da se ne radi o novom dokazu.

19. Prema tome, sud zaključuje da je tuženik neosnovano tužitelju osporio potraživanje s osnova razlike plaća za razdoblje od 1.9.2012. do 31.1.2017. i kamate na tu razliku pa je temeljem čl. 92. ZR-a valjalo usvojiti tužbeni zahtjev.

20. S obzirom da je sud u dovoljnoj mjeri utvrdio činjenično stanje radi donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari, to nije izvodio daljnje dokaze kao nepotrebne i neodlučne.

21. Tužitelju je temeljem čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a priznat trošak parničnog postupka, a koji trošak se sastoji od troška zastupanja po punomoćniku u osobi odvjetnika, te je odmjeren sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i imajući u vidu da se radi o deklaratornoj tužbi.

22. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe – 200,00 EUR (Tbr. 7/1), sastava podneska od 11.9.2019., 30.7.2020., 22.1.2021. i 9.7.2021. – svaki po 200,00 EUR (Tbr. 8/1), pristupa na ročišta 18.9.2019., 2.2.2021., 14.2.2023., 18.10.2023. i 9.9.2026. – svako po 200,00 EUR (Tbr. 9/1), te sastava žalbe – 250,00 EUR (Tbr. 10/1), što uz 25% PDV-a (562,50 EUR) te trošak provedenog financijskog vještačenja u iznosu od 663,62 EUR ukupno iznosi 3.476,12 EUR.

23. Tužitelju je na dosuđeni parnični trošak priznata i kamata koja teče od presuđenja do isplate temeljem čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12, 93/14 i 73/17) po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a.

24. Zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška odbijen je jer je izgubio spor (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, 29. rujna 2026.

Sutkinja:
Lucija Miše

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-d9c18**

Kontrolni broj: **09c4a-bde15-0fd44**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.